

NIEUWSBRIEF

Jaargang 4
nieuwsbrief 6
December 2012

Beste donateurs,

Het einde van het jaar is weer in zicht en de tijd voor contemplatie en bezinning is aangebroken. In deze nieuwsbrief een terugblik voor wat we als stichting het afgelopen jaar hebben bereikt. Zoals de meesten van jullie weten, heeft het jaar 2011 met name in het teken gestaan van het evalueren van de pompen om beter inzicht te krijgen in de complexe aard van ons werk. Deze grondige studies hebben ons mede in staat gesteld om ons in 2012 te richten op duurzaamheid van de pompen, en 'capaciteitsopbouw' van de dorpingen, zoals dat zo mooi genoemd wordt.

Ik wil u graag meenemen in mijn afgelopen reis naar Madagaskar, en u deelgenoot maken van mijn bijzondere ervaringen in Marofarihy – het dorp waar we ondertussen zoveel herinneringen en vriendschappen hebben opgebouwd. Afgelopen oktober ben ik drie weken naar Madagaskar afgereisd, en heb ik moeten constateren dat het heel slecht gaat met het land. Na de staatsgreep die in 2009 plaatsvond, is het land in een neerwaartse spiraal terecht gekomen met ongekende werkloosheidscijfers, corruptie, toenemend geweld, criminaliteit, en extreme armoede. Ook de heersende droogte van het afgelopen jaar heeft zijn tol geëist op de oogst van de meeste boeren. Deze politieke, sociale en economische crises hebben onmiskenbaar invloed op ons werk, en op het functioneren van de pompen, terwijl er tegelijkertijd een zeer grote nood is aan schoon drinkwater.

Gedurende onze eerste dagen in het dorp, waarin we de bestaande pompen bezochten, raakte ik doordrongen van de armoede en werd ik geraakt door de betrokkenheid waarmee comités met de pompen omgingen. (Dorpingen verzamelden hun schaarse rijst in ruil voor de reparatie van een pomp). Tegelijkertijd raakte ik gefascineerd door de vraag waarom de ene pomp zo goed functioneert, en de andere niet. Bovendien wilden we weten waarom het ene huishouden bereid is om kilometers te lopen om schoon water te halen, terwijl het andere huishouden dat vlakbij een pomp woont nog steeds water uit de vervuilde rivier haalt. We zijn deze dynamiek "denkbeeldige grenzen" gaan noemen. Onze lokale coördinator Joéline legde uit:

"Deze families behoren tot de allerarmsten en ik probeer elke ochtend om hen te groeten, maar ze draaien uit schaamte hun hoofd weg. Ze durven hun gezicht ook niet bij de pomp te laten zien, ook al leggen we uit dat ze niet voor water hoeven te betalen".

Het leert ons dat armoede met name over sociale marginalisatie gaat, en water halen is bij uitstek een sociale gebeurtenis. Ook deze families proberen we te bereiken met ons project. We hebben alle pompcomités bij elkaar geroepen en samen zijn we tot de conclusie gekomen dat met de hulp van de kerk, de schooldocenten, de dokter en andere sleutelfiguren in het dorp de meeste mensen bereikt kunnen worden.

Joéline naast haar boetiekje dat ze opgezet heeft met het salaris van de DBF.

Een andere les die we hebben getrokken is dat elke pomp zijn eigen verhaal en geschiedenis heeft, en dat het functioneren van de waterputten de sociaal-politieke processen in het dorp laat zien. Een goed functionerend comité is slechts één van de sleutels tot succes. Bovendien is de bodem soms even onvoorspelbaar als **de sociale dynamiek**. Ter illustratie deel ik met u het verhaal van twee pompen. Pomp nr. 7 bij Ambohimandroso:

Bij deze pomp zijn openingsuren ingesteld vanwege het grote aantal mensen dat hier water komt halen. In het droogseizoen loopt het aantal gebruikers zelfs op tot 2000 mensen, en verplaatsen enkele families zich permanent zodat ze in de buurt van de pomp wonen. De vrouw van het dorps hoofd beschikt over de sleutel en neemt haar taken zeer serieus. De pomp staat naast een school, en ze legt uit dat sinds de installatie van de pomp de kinderen geen diarree meer hebben. Zodra de pomp stuk is wordt er geld ingezameld via een sociaal systeem en komt de lokale technicus de pomp repareren. Ze hebben zelf ook voor een hek en dak gespaard. In drie jaar tijd heeft de pomp maar twee keer technische gebreken vertoond. De DBF kreeg een verzoek van de dorpsoudsten om een extra pomp te installeren in het naburige dorp, en we hebben dit verzoek gehonoreerd. Er staat nu drie kilometer verderop een nieuwe pomp, waardoor de oude ook minder belast wordt.

Helaas zijn er ook minder hoopgevende voorbeelden, maar dit laat de weerbarstige realiteit zien waar we steeds nieuwe lessen uit trekken. Pomp nr. 11 bij Ankadirano:

We kwamen er al gauw achter dat deze pomp amper gebruikt werd. Bovendien bleek uit het technische rapport dat het nitraatniveau in de bodem verhoogd was (door bepaalde planten) en dat de pomp technische mankementen vertoonde. Onze technische partner heeft aangeboden om de kosten van een nieuwe pomp op zich te nemen. Van ons lokale team begreep ik dat de locatiekeuze sterk beïnvloed was door de burgemeester. Dit dorp is bovendien zeer complex omdat de huizen ver uit elkaar liggen. Tijdens het cyclonenseizoen zijn de wegen – en de pomp –

onbegaanbaar. Bij de nieuwe locatiebepaling stonden we voor een dilemma: installeren we een nieuwe pomp in hetzelfde dorp (waar absoluut geen schoon drinkwater is en waar maximaal 20 gebruikers zijn); of kiezen we voor een dichtbevolkt gebied? Er bestaan in dit soort gevallen geen juiste beslissingen. Vanwege de politieke geladenheid van deze pomp hebben we toch voor een ander dorp gekozen. Een jongetje van 8 jaar zei dat als we ooit weer een nieuwe pomp komen brengen, dat hij bereid is om voor de constructie zand in zijn kano te vervoeren, zoals hij de vorige keer ook gedaan heeft.

Zo zijn er talloze verhalen met u te delen die de moeite waard zijn. In de loop van ons verblijf stroomden de aanvragen voor nieuwe waterputten binnen. Eentje kwam van de nieuwe pastoor. Omdat we weten hoe belangrijk de rol van de kerk is in het leven van de mensen, hebben we ook dit verzoek gehonoreerd. Op de dag van de constructie stond de pastoor als eerste klaar om emmers water en zand te vervoeren. Al gauw volgde het hele dorp. We weten dat deze pomp in goede handen is. Ook heeft het dorp waar voor gehandicapten gezorgd wordt – en dat al vier jaar geduldig op schoon water wacht – eindelijk haar beloofde pomp gekregen.

De technici van Bushproof bouwen aan de put bij de kerk samen met de dorpingen.

Alle nodige reparaties zijn uitgevoerd, de slecht functionerende pompen zijn vervangen en er staan zes gloednieuwe pompen in Marofarihy. We kunnen u dus met trots medelen dat het jaar 2012 voor de DBF een zeer geslaagd jaar is geweest. In ons werk voelen we ons gesteund door onze trouwe donateurs. Met name de gulle donatie van de gemeente Westzaan is noemenswaardig. Dankzij jullie steun blijft de DBF proberen om zoveel mogelijk mensen toegang te verlenen tot schoon drinkwater, en om iets van deze “denkbeeldige grenzen” zichtbaar te maken.

Namens alle dorpingen in Marofarihy willen wij u allen hartelijk bedanken.

Namens het bestuur van de stichting DBF,

Sara de Wit